

Chłopcy z Placu Broni

kategoria:

Teatr

autor: Aleksandra Górska / BPKSiT

Teatr Pinokio w Łodzi

17.12.2018

godz. 9:00

Teatr Pinokio zaprasza na spektakl na motywach prozy Ferencza Molnara.

reżyseria – Konrad Dworakowski
 adaptacja – Marijane Lechman / Konrad Dworakowski
 scenografia – Małgorzata Wójciszewska
 muzyka – Piotr Kłosek

PINOKIO TEATR

„Chłopcy z Placu Broni”

Ferenc Molnar

przekład - Tadeusz Olszański

premiera - 12.11.2017

adaptacja - Martyna Lechman / Konrad Dworakowski

reżyseria - Konrad Dworakowski

scenografia - Marika Wojciechowska

muzyka - Piotr Klimek

konsultacje: Jacek Owczarek (ruch sceniczny), Stanisław Madej (akrobacje)

obsada: Małgorzata Krawczenko, Hanna Matusiak, Małgorzata Pawluk (gościnnie), Natalia Wieciech, Ewa Wróblewska, Mateusz Barta (gościnnie), Łukasz Batko, Maciej Cempura (gościnnie), Krzysztof Ciesielski, Piotr Michalczuk (gościnnie), Mariusz Olbiński, Piotr Osak, Kamil Stasiak, Michał Surma (gościnnie)

Spektakl powstał z myślą o widzu w wieku od 11 roku życia.

Czas trwania: 1 godzina 45 minut + przerwa 15 minut

Nad głowami świszczą pociski słów. Ktoś komuś wypowiada wojnę. Jeden przeciw drugiemu. Nieustannie toczą się małe i duże wojny. Trwa wielkie zawłaszczanie. Moje-Twoje.

Po której jesteś stronie? I czy w ogóle musisz być po czyjejś stronie?

Place zabaw, boiska, podwórka stają się polem bitwy. Nie ma czasu na refleksję. Wśród okrzyków nie słychać głosów rozsądku, nie słychać propozycji dialogu. W bitewnym hałasie nie słychać cichego śpiewu dziecięcej wrażliwości, nie słychać odgłosów zabawy i radości. Plac, o który toczy się walka to przestrzeń, w której każdy chce być zwycięzcą, gdzie realizują się instynkty walki i obrony. Wszystko po to, by zaspokoić głód własności, tożsamości i społecznej przynależności. W „Chłopcach z Placu Broni” tematem walki, bohaterstwa i ofiary, kształtującym wyobraźnię i postawy młodego odbiorcy, towarzyszą rodzące się podziały, wrogość i zawężenie optyki, będące efektem ubocznym powstających w grupie norm i ideologii. Głównym sensem i zadaniem spektaklu jest uchwycenie momentu, w którym instynkty i systemy wartości zaczynają przejmować kontrolę nad zbiorowością.

Realizacja spektaklu jest współfinansowana ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa

Narodowego w ramach programu „Wydarzenia artystyczne dla dzieci i młodzieży 2017” oraz Urzędu Miasta Łodzi.

Projekt realizowany w ramach obchodów stulecia odzyskania niepodległości.

Fot. HaWa

Plakat – Jakub Hakobo Stępień

Z recenzji:

„Ekipie Pinokia udało się zbudować poczucie wspólnoty. Tak szczerzej owacji na stojąco dawno nie było w łódzkim teatrze. [...] Doskonały, terapeutyczny spektakl.”

Izabella Adamczewska, Gazeta Wyborcza

„[...] jeśli pójdziecie Państwo na to przedstawienie z dziećmi, będzie o czym rozmawiać w domu – ale jak to się ogląda! Kilka znakomitych pomysłów inscenizacyjnych (kąpanie Nemecka w wyjeżdżającym na scenę akwarium, przypominający *The Wall* Pink Floyd układ muzyczno-choreograficzny z umundurowanymi werblistkami, poetycka scena gry w piłkę) wkomponowanych jest w całość, która trzyma tempo i zaciekawia przebiegiem scenicznych zdarzeń. Dynamiczna, oparta na perkusyjnym rytmie, grana na żywo muzyka napędza przedstawienie, ilustrując lub kontrapunktując poszczególne sceny, także poprzez muzyczne cytaty. Mamy tu też momenty wzruszające – na przykład, gdy umierający Nemecek chce jeszcze raz zobaczyć plac. [...]”

Piotr Grobliński, SNG Kultura

